

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023 - 46 (3)/16/AB

Warszawa, dnia 18 maja 2016 r.

DECYZJA DIH - IV/ 16 /2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. nr ZNU.8361.88.2015.BZ z 18 marca 2016 r., na mocy której nałożono na przedsiębiorcę Drogerie Rossa Sp. z o. o. z siedzibą we Wrocławiu, karę pieniężną w wysokości 5 000 (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 42 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2013 r. , poz. 888 z późn. zm.), polegającego na wywieszeniu w miejscu sprzedaży produktów w opakowaniach, informacji w zakresie: dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach 2 – 11 czerwca 2015 r. inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. przeprowadzili czynności kontrolne w Sklepie drogeryjnym ROSSA przy ul. Fabrycznej 14 w Zielonej Górze, należącym do przedsiębiorcy: Drogerie Rossa Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu.

Uprzednio, zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584 z późn. zm.), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli nr ZNU.8361.88.2015 z 14 maja 2015 r.

W ramach postępowania kontrolnego inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej Gorzowie Wlkp., zwanego też dalej: „Lubuskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, sprawdzali czy kontrolowany

przestrzega m.in. przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2013 r. poz. 888 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o gospodarce opakowaniami”. W toku kontroli inspektorzy reprezentujący Lubuskiego WIIH ustalili, że w kontrolowanej placówce prowadzona była działalność gospodarcza polegająca na sprzedaży detalicznej, m.in. chemii gospodarczej i kosmetyków. Mając na uwadze powyższe, przedsiębiorca Drogerie Rossa Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu był obowiązany przestrzegać m.in. art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami. Przepis ten stanowi, że przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów

co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.

Po rozpoczęciu kontroli w dniu 2 czerwca 2015 r. stwierdzono, brak przekazania informacji o dostępnych systemach zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, właściwym postępowaniu z odpadami opakowaniowymi oraz znaczeniu oznaczeń stosowanych na opakowaniach, co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży. Powyższe było niezgodne z art. 42 pkt 1, 2, 3 ww. ustawy.

Natomiast w dniu 11 czerwca 2015 r. stwierdzono, że w kontrolowanej jednostce uwidoczniła się informacja: „Segregacja odpadów – kolory pojemników.” w formie arkusza A4 koloru zielonego. Jeden egzemplarz ww. informacji załączono do akt kontroli. Informacja ta określała kolory pojemników i przeznaczenie oraz przykłady odpadów wrzucanych do odpowiednich pojemników, tj. pojemniki niebieskie – papier, pojemniki żółte – plastik, metal, pojemniki białe – szkło bezbarwne, pojemniki zielone – szkło kolorowe, z wyszczególnieniem w formie tabeli odpadów przyporządkowanych do poszczególnych pojemników.

Ustalenia kontroli udokumentowano protokołem kontroli z 2 czerwca 2015 r., nr akt ZNU.8361.88.2015, podpisanym 11 czerwca 2015r. przez pracownika kontrolowanego. Pismem z 11 czerwca 2015 r. organ przesłał kontrolowanemu protokół kontroli.

W dniu 24 czerwca 2015 r. do Lubuskiego WIIH wpłynęły wyjaśnienia do protokołu kontroli, w których przedsiębiorca wskazał, że uwidoczniła się informacja pt.: „Segregacja odpadów – kolory pojemników” zawiera informacje o dostępnych systemach zwrotu, zbierania i odzysku odpadów opakowaniowych. Jednocześnie kontrolowany podał, że „Informacja, o znaczeniu oznaczeń stosowanych na opakowaniach nie była wywieszona, lecz dostępna dla klientów na ladzie sklepowej w formie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 czerwca 2003 r. w sprawie oznaczania opakowań”.

Przedsiębiorca nadmienił, że oznaczenia opakowań znajdujących się w sklepie można było zidentyfikować z ww. przepisami. Nadto kontrolowany podał, że nigdy nie było żadnych uwag ze strony odbiorców ani pytań w zakresie obowiązujących systemów zwrotu, zbierania i

odzysku odpadów opakowaniowych. Pismem z 10 lipca 2015 r. Lubuski WIIH ustosunkował się do złożonych wyjaśnień kontrolowanego podając, że uwidoczniła w kontrolowanym sklepie informacja pt.: „Segregacja odpadów – kolory pojemników”, nie spełnia ustawowych wymogów określonych w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami, a wzory oznakowania opakowań określa obowiązujące w dniu prowadzenia kontroli rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 3 września 2014 r. w sprawie wzorów oznakowania opakowań (Dz.U. z 2014 r. poz. 1298).

Mając na uwadze ustalenia kontroli, pismem z 16 lutego 2016 r. Lubuski WIIH zawiadomił kontrolowanego, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej, z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami. Ponadto w ww. piśmie organ poinformował stronę, o przysługującym jej zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, (zwanego dalej: „Kpa”), uprawnieniu do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, wypowiedzenia się co do zebranych materiałów i dowodów oraz zgłoszonych żądań w opisanym sprawie. Strona zawiadomienie odebrała w dniu 22 lutego 2016 r.

W dniu 26 lutego 2016 r. osoba upoważniona do reprezentowania strony w postępowaniu administracyjnym w siedzibie Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej Delegatury w Zielonej Górze zapoznał się z aktami sprawy. Ponadto złożył pismo, w którym zwrócił się z prośbą o umorzenie postępowania i niewymierzenie kary finansowej, ponieważ z tego tytułu nie osiągnięto żadnych korzyści materialnych, ani nie narażono Skarbu Państwa na straty, przedsiębiorstwo jest zbyt małe aby ponieść koszty kary pieniężnej, co wiąże się z zamknięciem placówki. Nadmieniał, że kontrola była przeprowadzona w czasie rozruchu placówki w Zielonej Górze. Poinformował również o zlikwidowaniu placówki po półrocznej działalności z powodów ekonomicznych. Jednocześnie do pisma dołączył odpis pisma Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 30 kwietnia 2015r. (skierowanego do Ministra Środowiska), poruszającego problem zgodności z Konstytucją RP art. 57 pkt 1 w zw. z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami, a to z uwagi na ustalenie przez ustawodawcę wysokiego progu najniższej kary pieniężnej wymierzanej za nie zastosowanie się do ustawowego obowiązku, tym samym nadmiernie ingerującego w chronione Konstytucją RP (art. 64 ust. 1 i 2) prawa majątkowe jednostki naruszając tym samym, zdaniem Rzecznika, konstytucyjną zasadę proporcjonalności.

W dniu 18 marca 2016 r. Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. wydał na podstawie art. 56 ust. 1 pkt. 12 w związku z art. 57 pkt 1 oraz art. 58 ust. 2 ustawy o gospodarce opakowaniami oraz art. 104 Kpa, decyzję nr ZNU.8361.88.2015.BZ, którą przedsiębiorcy Drogerie Rossa Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu, wymierzono administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) wobec niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami.

W dniu 18 kwietnia 2016 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów otrzymał za pośrednictwem Lubuskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji, w którym strona wniosła o uchylenie skarżonej decyzji w całości. Uzasadniając powyższe przedsiębiorca wskazał na błędne ustalenia kontroli mające wpływ na treść orzeczenia, a w szczególności:

- uznanie, że przedsiębiorca zignorował obowiązek przekazywania użytkownikom produktów w opakowaniach informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku odpadów opakowaniowych oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach, czym nie wykonał art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami;
- wymierzenie kary w wysokości niewspółmiernej do stopnia naruszenia obowiązku wynikającego z ww. ustawy.

Pismem z dnia 21 kwietnia 2016 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Zgodnie z art. 54 ustawy o gospodarce opakowaniami, do zadań Inspekcji Handlowej należy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 41 i art. 42 ww. ustawy. Art. 41 zawiera zakaz dystrybucji produktów w opakowaniach wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru. Natomiast art. 42 dotyczy uwidaczniania informacji przez podmiot prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach i nie przekazuje użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów

co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami kto naruszył ww. obowiązek podlega administracyjnej karze pieniężnej, której wysokość, stosownie do art. 57 pkt 1 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przepis art. 58 ust. 3 ww. ustawy stanowi, iż przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się zakres naruszenia przepisów ustawy oraz dotychczasową działalność gospodarczą przedsiębiorcy.

Przeprowadzona w dniach 2 – 11 czerwca 2015 r. kontrola dała podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca Drogerie Rossa Sp. z o. o. z siedzibą we Wrocławiu nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami, co z kolei spowodowało konieczność wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 12 ww. ustawy. Tym samym działania Lubuskiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Przedsiębiorca, jako pierwszy argument wskazuje na błędne ustalenia kontroli Lubuskiego WIIH, polegające na stwierdzeniu braku informacji o dostępnych systemach zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu odpadów opakowaniowych, właściwym postępowaniu z odpadami opakowaniowymi oraz znaczeniu oznaczeń stosowanych na opakowaniach co najmniej przez wywieszenie informacji, a jednocześnie stwierdzeniu, że uwidoczniła była informacja „Segregacja odpadów – kolory pojemników”, w formie zielonego arkusza A4, która określała kolory pojemników i ich przeznaczenie z wyszczególnieniem w formie tabeli odpadów przyporządkowanych do poszczególnych rodzajów pojemników. Wywieszona powyższa informacja, w opinii strony, zawierała należyte wskazania o dostępnych systemach zwrotu, zbierania i odzysku odpadów opakowaniowych. Jednocześnie przedsiębiorca wskazał, że informacja o znaczeniu oznaczeń stosowanych na opakowaniach była wyłożona i ogólnie dostępna dla klientów, a zawierała „rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 czerwca 2003 r. w sprawie oznaczania opakowań”.

Odnosząc się do powyższego argumentu strony Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że kontrola w sklepie drogeryjnym w Zielonej Górze, należącym do przedsiębiorcy Drogerie Rossa Sp. z o. o. z siedzibą we Wrocławiu, odbywała się w okresie od 2 do 11 czerwca 2015 r. W protokole kontroli został opisany stan faktyczny, jaki inspektorzy stwierdzili podczas rozpoczęcia kontroli w dniu 2 czerwca 2015 r., a następnie zastany w dniu podpisania protokołu kontroli, tj. 11 czerwca 2015 r. Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że przedsiębiorca Drogerie Rossa Sp. z o. o. z siedzibą we Wrocławiu, nie uwidoczniał (nie wywiesił) wymaganej prawem informacji w miejscu sprzedaży. Prezes UOKiK wskazuje również, że nie ma w tym przypadku znaczenia, iż informacja (w tym wypadku częściowa) została wywieszona jeszcze w toku kontroli. Istotny jest wyłącznie fakt, iż w momencie podjęcia kontroli nie była ona dostępna dla konsumentów, co znajduje potwierdzenie w materiałach dowodowych.

Należy zauważyć, iż zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami administracyjnej karze pieniężnej podlega każdy, kto wbrew przepisowi art. 42 prowadzi jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego i sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów wymaganych prawem informacji. Art. 57 ww. ustawy wskazuje, iż kary pieniężne z tytułu nieprzestrzegania ww. przepisów wynoszą

w takim przypadku od 5 000 zł do 500 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje właściwym organom wymierzyć karę podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało – jak w przedmiotowej sprawie – jednostkowy charakter, dotyczyło przedsiębiorcy prowadzącego działalność w małym punkcie sprzedaży, a także nastąpiło niezwłoczne usunięcie nieprawidłowości. Wykazanie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku, powoduje konieczność nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Ponadto odnosząc się do twierdzenia strony odnośnie dostępnej dla klientów znajdującej się na ladzie informacji o znaczeniu oznaczeń stosowanych na opakowaniach dostępnej w formie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 czerwca 2003 r. w sprawie oznaczania opakowań (Dz.U. z 2003 r., nr 105, poz. 994), Prezes UOKiK, podobnie jak Lubuski WIIH wskazuje, że ww. rozporządzenie wygasło 1 maja 2004r.

Wiążącym przedsiębiorcę aktem prawnym, obowiązującym w dniu kontroli było rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 3 września 2014 r. w sprawie wzorów oznakowania opakowań (Dz.U. z 2014 r., poz. 1298), tak więc zdaniem organu, w żadnym wypadku nie można uznać, że strona dopełniła obowiązku przekazywania użytkownikom produktów informacji o znaczeniu oznaczeń stosowanych na opakowaniach (wymaganych art. 42 pkt 3 ustawy o gospodarce opakowaniami), nawet przy przyjęciu, że na ladzie sklepowej udostępniono wymagane obowiązującym prawem informacje w formie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 czerwca 2003 r. w sprawie oznaczania opakowań.

Mając powyższe na uwadze w opinii organu drugiej instancji, przytoczony argument strony nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedsiębiorca zarzucił również, iż wymierzona kara jest bardzo dotkliwa i niewspółmierna do stopnia przekroczenia obowiązku zupełnie inaczej zdefiniowanego w nowych przepisach, niezwykle restrykcyjnych.

Prezes UOKiK zauważa, iż przepisy ustawy o gospodarce opakowaniami w art. 42 wskazują wprost, jakie informacje powinny znajdować się w jednostce handlu detalicznego lub hurtowego, w których prowadzona jest sprzedaż produktów w opakowaniach. Ustawodawca zamyka treść artykułu stwierdzeniem, iż wymagana informacja powinna być przekazana przez przedsiębiorcę użytkownikom co najmniej przez wywieszenie informacji (podkreślenie organu). Definicja słownikowa określenia „co najmniej” oznacza „nie mniej niż”, „przynajmniej”, a więc w praktyce oznacza to, że informacja wymagana na gruncie art. 42 ww. ustawy stanowi minimum, jakie przedsiębiorca musi spełnić.

Organ drugiej instancji wskazuje również, że ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że przedsiębiorca Drogerie Rossa Sp. z o. o. z siedzibą we Wrocławiu, w dniu rozpoczęcia kontroli nie miał uwidocznionej wymaganej prawem informacji. Nie ma w tym przypadku znaczenia, iż w ostatnim dniu kontroli częściowa informacja została wywieszona, czy – na co wskazuje strona, a co nie potwierdzają wyniki kontroli – fakt udostępnienia na ladzie nieobowiązującego w dniu kontroli rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 czerwca 2003 r. w sprawie oznaczania

opakowań. Istotny jest wyłącznie fakt, iż informacje wymagane art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami w dniu rozpoczęcia kontroli nie były dostępne dla konsumentów. Należy zauważyć, iż zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ww. ustawy administracyjnej karze pieniężnej podlega każdy, kto wbrew przepisowi art. 42 prowadzi jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego i sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów wymaganych prawem informacji.

Wykazanie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Należy również zauważyć, że ustalając jej wysokość zgodnie z art. 58 ust. 3 ww. ustawy, uwzględnia się zakres naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy. Z analizy akt wynika jednoznacznie, że Lubuski WIIH przy ustalaniu wysokości kary wziął pod uwagę wszystkie ww. okoliczności. Nałożona na przedsiębiorcę sankcja jest najniższa z możliwych biorąc pod uwagę wskazany w ustawie przedział kwotowy. Ponadto należy wskazać, że na podstawie obowiązujących przepisów organ nie ma możliwości odstąpienia od wymierzenia kary.

Odnosząc się do informacji dotyczącej treści pisma Rzecznika Praw Obywatelskich skierowanego do Ministra Środowiska, Prezes Urzędu, podobnie jak Lubuski WIIH wskazuje, że organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Przepisy o wymierzaniu kary pieniężnej za naruszenie obowiązku wynikającego z art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami, obligują organ zgodnie z art. 58 ust. 2 ww. ustawy do jej wymierzenia w wysokości ustawowo określonej w art. 56 ust. 1 pkt 12 w zw. z art. 57 pkt 1, przy uwzględnieniu ustawowych przesłanek zawartych w art. 58 ust. 3. Powyższe przepisy, nie dają wojewódzkiemu Inspektorowi IH możliwości odstąpienia od wymierzenia kary, w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów, o których mowa powyżej. W niniejszej sprawie organ drugiej instancji nie ma wątpliwości, co do naruszenia ww. przepisów przez przedsiębiorcę.

Ponadto w odwołaniu strona wskazuje na umorzenie postępowania administracyjnego wszczętego na podstawie art. 32 ustawy o Inspekcji Handlowej, a zakończonego decyzją Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora IH w Gorzowie Wlkp. Nr ZNU.8361.88.2015 z 18 marca 2016 r., co w opinii strony powinno mieć bezpośredni wpływ na odstąpienie od wymierzenia kary, po wcześniejszym ustaleniu braku wykonania obowiązku.

Prezes UOKiK informuje, że ww. postępowanie administracyjne było prowadzone na podstawie art. 32 ustawy o Inspekcji Handlowej. Zgodnie z ww. przepisem jeżeli jest to niezbędne dla usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, wojewódzki inspektor wyda, w drodze decyzji, zarządzenie pokontrolne informujące o stwierdzonych uchybieniach oraz zawierające wnioski o ich usunięcie. Z analizy zgromadzonych akt sprawy wynika, że Lubuski WIIH otrzymał od kontrolowanego pisemne oświadczenie o likwidacji placówki z powodów ekonomicznych, co następnie zostało potwierdzone trzykrotnie przeprowadzonym rozeznanem, w związku z czym zaistniały podstawy do umorzenia prowadzonego postępowania. Jednak powyższe rozstrzygnięcie, jak i ustalenia nie mogą mieć żadnego wpływu na niniejsze postępowanie w sprawie nałożenia kary administracyjnej z tytułu niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami, gdyż

podstawę prawną stanowią inne przepisy prawne, a mianowicie przepisy ustawy o gospodarce opakowaniami, a podstawą nałożenia ww. kary administracyjnej jest wykazanie, że podmiot nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 42 ww. ustawy, co w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości.

W związku z powyższym, argument przytoczony przez stronę nie znajduje uzasadnienia.

Niezależnie od powyższego organ drugiej instancji informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna.

W myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 z późn. zm.), który zgodnie z art. 58 ust. 5 o gospodarce opakowaniami, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

1. odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
2. odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
3. umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Podsumowując, na podstawie zebranego materiału dowodowego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Lubuskiego WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której nałożył na przedsiębiorcę Drogerie Rossa Sp. z o. o. z siedzibą we Wrocławiu, karę pieniężną w wysokości 5 000 zł. Tym samym, decyzja Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. z dnia 18 marca 2016 r. nr akt ZNU.8361.88.2015.BZ, powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, 53 § 1 oraz 54 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.)

od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. P R E Z E S A
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski